

Από την άλλη πλευρά, η πραγματική ζωή, δηλαδή αυτή που ζούμε εμείς, μπορεί να είναι και αυτή επώδυνη με το δικό της τρόπο, αφού περιλαμβάνει τον πόνο, την πίκρα και την απογοήτευση. Όμως, εάν δεν βιώσει κανείς τα προαναφερθέντα συναισθήματα, τότε δεν θα αποκτήσει αναμνήσεις από αυτά και δεν θα μάθει κάτι από μόνος του σε σχέση με αυτά, ώστε να αναγνωρίσει τα λάθη του και να τα αποφύγει στο μέλλον. Οι δυσκολίες της ζωής και όλα τα δυσάρεστα γεγονότα μας υπενθυμίζουν ότι η ζωή δεν είναι «στρωμένη με ροδοπέταλα», αλλά μαζί με τις χαρές υπάρχουν και οι λύπες και μόνο ένας συνδυασμός αυτών οδηγεί τον άνθρωπο στο να καταλάβει το νόημα της ζωής. Η κοινότητα του βιβλίου μπορεί να παρουσιάζεται ως ιδανική εξαιτίας της έλλειψης του πόνου, όμως,

σε ένα τέτοιο κλίμα δεν δίνεται η δυνατότητα στον άνθρωπο να ανακαλύψει τον εαυτό του και τις ικανότητές του, επειδή όλα όσα θα του συμβούν είναι προκαθορισμένα από κάποιον άλλο.

β) Αν είχες τη δυνατότητα να «φτιάξεις» εσύ έναν ιδανικό κόσμο, πώς θα ήταν αυτός;

Αν είχα ποτέ τη δυνατότητα να «φτιάξω» έναν ιδανικό κόσμο, θα προσπαθούσα να «αναμείξω» ορισμένα χαρακτηριστικά της πραγματικής ζωής με άλλα της ζωής που βιώνουν οι κάτοικοι της κοινότητας του βιβλίου. Συγκεκριμένα, θα επιθυμούσα όλοι οι άνθρωποι να ήταν μεταξύ τους ίσοι και να εξαλειφθεί το φαινόμενο του ρατσισμού που υπάρχει ανάμεσα σε ανθρώπους, οι οποίοι θεωρούν ότι είναι ανώτεροι από

κάπ
οιο
υς
άλλ
ους,
επει
δή
δια

φέρουν κατά κάποιον τρόπο από αυτούς. Επίσης, θα προσπαθούσα να εξασφαλίσω ειρήνη σε ολόκληρο τον πλανήτη, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι οι πολίτες δεν θα είχαν γνώση του πολέμου, καθώς η γνώση αυτή θα τους έκανε να αγωνιστούν σκληρά για να τον αποφύγουν στο μέλλον. Γενικότερα, θα είχα ως στόχο την ελεύθερη βούληση του ανθρώπου, ώστε ο καθένας να έχει τη δυνατότητα να παίρνει εκείνος αποφάσεις για τη ζωή του, με τη βοήθεια και καθοδήγηση της κοινωνίας, η οποία, όμως, δεν θα περιόριζε τις επιλογές του. Ο κάθε άνθρωπος θα έπρεπε να ενημερώνεται και στη συνέχεια να επιλέγει ο ίδιος το μονοπάτι που θα ήθελε να ακολουθήσει στη ζωή του. Έτσι, θα του δινόταν η ευκαιρία να ψάξει βαθιά μέσα του και να ανακαλύψει τον εαυτό του, προκειμένου να κάνει την επιλογή του.

2α) Αν ήσουν εσύ ο Δωρητής Μνήμης ποια συναισθήματα και ποιες εμπειρίες θα διάλεγες να μεταδώσεις σ' έναν άνθρωπο που δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα;

Στην κοινότητα του βιβλίου, ο Δωρητής Μνήμης έχει τον πιο υψηλό ρόλο, καθώς έχει την υποχρέωση να συγκρατεί όλες τις αναμνήσεις, αλλά και να τις μεταβιβάσει στον μαθητευόμενό του με έναν εξαιρετικά επώδυνο τρόπο. Ο τελευταίος, όμως, δεν έχει βιώσει ποτέ κανένα συναίσθημα και αυτό κάνει την αποστολή του ακόμα πιο δύσκολη και απαιτητική. Εάν εγώ ήμουν ο Δωρητής Μνήμης θα επιθυμούσα να μεταδώσω πρώτα σε έναν άνθρωπο την ανάμνηση των χρωμάτων, διότι με αυτά μπορείς να δεις τον κόσμο εντελώς διαφορετικά. Τα χρώματα είναι ικανά για αλλάξουν εντελώς την αντίληψη κάποιου για τον κόσμο και τον βοηθούν να ανακαλύψει το νόημα της ζωής. Επιπρόσθετα, όσον αφορά τα συναισθήματα, ως πρώτο συναίσθημα θα ήθελα να μεταδώσω την αγάπη, όπως και ο Δωρητής, ώστε ο άνθρωπος αυτός να νιώσει πώς είναι να αγαπάς και να σε αγαπούν. Η ανάμνηση αυτή θα τον έκανε να κατανοήσει πώς είναι να σε περιτριγυρίζουν άνθρωποι, οι οποίοι ενδιαφέρονται για εσένα, που σε

αγαπούν και γι' αυτό σε προστατεύουν, για να είσαι ασφαλής και να νιώσεις αποδεκτός από τους γύρω σου. Τέλος, στη συνέχεια θα μετέδιδα και ορισμένες δυσάρεστες εμπειρίες στον άνθρωπο, από τις οποίες, όμως, θα είχε την ευκαιρία να διδαχθεί.

2β) Ποιο ρόλο παίζουν οι αναμνήσεις στη δική σου ζωή; Γιατί είναι πολύτιμες; Ακόμα κι αν αυτές είναι δυσάρεστες, γιατί είναι τόσο σημαντικές;

Η πρώτη φορά που αντικρίσαμε τους γονείς μας... Μια ευχάριστη εκδρομή μια μέρα με λιακάδα... Η δροσιά που βρίσκει κανείς κάτω από ένα δέντρο το καλοκαίρι... Όλοι έχουμε αναμνήσεις από τις εμπειρίες που έχουμε ζήσει σε διάφορες φάσεις της ζωής μας, ακόμα και όταν ήμαστε πολύ μικροί. Μπορούμε, όμως, να φανταστούμε τη ζωή μας χωρίς τις αναμνήσεις αυτές; Πώς θα ήταν άραγε εάν δεν είχαμε την ανάμνηση της λιακάδας ή του κρύου του χειμώνα; Οι αναμνήσεις μας είναι εξαιρετικά πολύτιμες, γιατί βασιζόμενοι σ' αυτές πράττουμε στο παρόν. Ακόμη και εάν έχω δυσάρεστες αναμνήσεις, από ένα χτύπημα, ας πούμε, εκείνες μου το υπενθυμίζουν και έτσι το αποφεύγω στο παρόν, αλλά και στο μέλλον. Χωρίς τις αναμνήσεις δεν θα μπορούσαμε να θυμόμαστε τον θάνατο ενός αγαπημένου προσώπου και σταδιακά το πρόσωπο αυτό θα εξαφανιζόταν με τον καιρό από την μνήμη μας και δεν θα είχαμε τη δυνατότητα να το θυμόμαστε και να το κρατήσουμε ζωντανό για πάντα μέσα μας. Συμπερασματικά, εγώ προσωπικά δεν μπορώ να φανταστώ τη ζωή μου χωρίς αναμνήσεις από προηγούμενες εμπειρίες, διότι αυτές είναι που μου υπενθυμίζουν ποια είμαι και με βοηθούν να αποφασίσω τι θέλω να είμαι.

3. Αποτύπωσε τον σχολιασμό και τη σκέψη σου με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου:

- *Η Επιτροπή των Πρεσβυτέρων ρυθμίζει κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης, παρακολουθεί και ελέγχει τα πάντα (Big Brother), χάνεται κάθε ελευθερία και κατευθύνεται η ανθρώπινη βούληση και δράση. Η θέση κάθε ανθρώπου στην «ιδανική» κοινότητα είναι αυστηρά καθορισμένη, ώστε να ωφελείται ο ίδιος αλλά και ο κοινωνικός του περίγυρος.*
- *Αντίθετα, στη σελ. 155 αναφέρει: «κατάλαβε τη χαρά της ατομικότητας, του να είσαι ξεχωριστός, ιδιαίτερος και υπερήφανος...».*

Επομένως, το ενδεχόμενο μιας ισοπέδωσης και ομοιομορφίας, ειδικά στη σημερινή εποχή, ποιους κινδύνους εγκυμονεί; Πώς μπορούμε να αντισταθούμε; Ειδικότερα οι νέοι άνθρωποι πώς μπορούν να αντιστέκονται στη μαζοποίηση και να διαφυλάσσουν την προσωπικότητά τους;

Αναμφισβήτητα στη σύγχρονη εποχή ο κίνδυνος της ισοπέδωσης και της ομοιομορφίας έχει αυξηθεί σε μεγάλο βαθμό σε σχέση με παλαιότερα. Οι νέοι σήμερα βιώνουν στην καθημερινή τους ζωή τον κίνδυνο να «χάσουν» την προσωπικότητά τους και να μαζοποιηθούν. Ωστόσο, είναι εξαιρετικά σημαντικό οι νέοι να καταφέρουν να διατηρήσουν την προσωπικότητά τους, όσο δύσκολο και αν είναι αυτό. Αρχικά, οι νέοι πρέπει πρώτα να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους δεν πρέπει να επηρεάζονται σε μεγάλο βαθμό από τους γύρω τους και να καταφέρουν να μην επιφέρουν αλλαγές στην προσωπικότητά τους εξαιτίας άλλων. Συγκεκριμένα, πρέπει να καταλάβουν ότι σε μία κοινωνία που όλοι είναι ίδιοι και επικρατεί ομοιομορφία, ο άνθρωπος δεν έχει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί και να καλλιεργήσει τις δεξιότητες και τα ταλέντα που τον χαρακτηρίζουν και έτσι

αφομοιώνεται από το πλήθος και γίνεται ίδιος με τους υπόλοιπους. Επίσης, οι γονείς των νέων θα πρέπει να είναι πάντα δίπλα τους σε όλη αυτήν τη διαδρομή, ώστε να τους βοηθήσουν να ανακαλύψουν τον εαυτό τους και να κρατήσουν αμετάλλακτη την προσωπικότητά τους. Επιπρόσθετα, οι νέοι θα

πρέπει να καταβάλλουν τεράστια προσπάθεια να αντιστέκονται στην πίεση που ασκείται από τους συνομηλίκους τους σε αυτούς. Επομένως, καλό είναι να θυμόμαστε πως η ποικιλία είναι αυτή που κάνει τη ζωή ενδιαφέρουσα και μια κοινότητα στην οποία δεν υπάρχει ποικιλία δεν θα έδινε σε κανέναν προοπτικές για να ξεχωρίσει.

